

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bektaş Aziz Osman, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Bektaş Aziz Osman împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI privind contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 25.01.2013, Bektaş Aziz Osman s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI, solicitând anularea deciziei nr. 207/12/DR din 20.12.2012, acordarea statutului de refugiat pe teritoriul Republicii Moldova și obligarea eliberării buletinului de identitate ca refugiat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 02.07.2012, s-a adresat pîrîtului cu cerere privind acordarea azilului, din motiv de persecutare politică din partea autorităților Turciei. La 20.12.2012 a fost emisă decizia de refuz a cererii de azil cu nr.207/12/DR. Cu decizia a făcut cunoștință la 04.01.2013. Susține că are temeri întemeiate că va fi persecutat pe motiv de naționalitate, fiind de naționalitate kurd și pe motive de apartenență la o anumită opinie politică, la ideologia Partidului Păcii și Democrației, care contravine politicii de stat a Turciei. Există riscul real al persecutării pe motiv de naționalitate la eventuala revenire în Turcia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 iunie 2013, acțiunea înaintată de Bektaş Aziz Osman împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea hotărîrii instanța de fond a invocat prevederile art. 17 alin. (1), 45 alin. (2) din Legea privind azilul în RM nr. 270 din 18.12.2008, art. 1 alin. (2) al Convenției privind statutul refugiaților din 28.07.1951, menționînd că reclamantul nu a probat că este persecutat anume pentru naționalitatea și opinia politică pe care o are, iar pentru a se acorda statutul de refugiat unui străin, trebuie să existe temeri bine întemeiate de a fi persecutat în țara de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un grup social sau pentru opiniile sale politice.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, Bektaş Aziz Osman a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013 a fost respins apelul declarat de Bektaş Aziz Osman și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 iunie 2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 11 decembrie 2013, Bektaş Aziz Osman a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 iunie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat argumentele expuse și în cererea de apel, menționînd că instanțele au examinat superficial litigiul.

În speță, Bektaş Aziz Osman a susținut că informația SIS este ilegală, deoarece intzimatul trebuia să efectueze verificările prin intermediul organizațiilor non-guvernamentale, pentru a nu desecretiza locul aflării solicitantului de azil de către țara de origine.

Mai susține că Legea cu privire la azil nu indică că scopul imediat într-o țară trebuie să fie cel de azil în cazul solicitării azilului, acest scop poate apărea ulterior, în dependență de circumstanțele respectiv în perioada de depunere a cererii.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a

deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Bektaş Aziz Osman, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bektaş Aziz Osman ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bektaş Aziz Osman, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Bektaş Aziz Osman împotriva Biroului Migrație și Azil al MAI privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea